

ရွှေပဒေသာစာပေ

ခေတ်ပျိုဖြူ

အသည်းစားနက္ခတ်

(အပြင်၊ စာ၊ အနုပညာ၊ အနုပညာ၊ အနုပညာ၊ အနုပညာ)

အခန်း(၁)

"ထက်မြက်က စေတနာနဲ့ပြောတာကို သားဘက်က အကောင်းမမြင်နိုင်တာ မှားတယ်ကွ၊ အရွဲ့တိုက်တာ ကောင်းတဲ့အမူအကျင့် မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်အတွက် ဘာအကျိုးမှ မရှိစေတဲ့အလုပ်ကို သားလုပ်လိုက်တာပဲ"

ထုံးစံအတိုင်း လေးနိုင်ရဲ့ ဆုံးမစကားတွေကို နားထောင်နေပြန်သည်။

လေးနိုင်ရဲ့အသံက လေးနိုင်ရဲ့ စိတ်နှလုံးသားအတိုင်း နူးညံ့ညင်သာပေမယ့် ထက်မြက်နှင့် ပတ်သက်လာရင် သူ့အပေါ်မှာပဲ အပြစ်မြင်တတ်တယ်ဟု ထင်မိသည်။

ဒါဟာ သူ့အမှားလား။ အဲဒါကြောင့်လည်း တခြားကိစ္စတွေမှာ သူ့ဘက်က တမင်ပဲ အရွဲ့တိုက်ကာ ဆန့်ကျင်တုံ့ပြန်မိခဲ့သည်။

"နှစ်ယောက်တည်းရှိတာကို သင့်သင့်မြတ်မြတ် နေတာပဲ လေးနိုင် မြင်ချင်တယ်ကွာ၊ သားထက် ထက်မြက်က အသက်ကြီးတယ်၊ အဲဒီတော့ အကြီးပြောစကားကို အငယ်က နားထောင်ရမှာပဲလေ"

"ထက်မြက်နဲ့သားက တစ်လအတိပဲကွာတာပါ လေးနိုင်ရာ"

ဘာမဟုတ်တဲ့အသက် ကွာခြားမှုလေးကိုပဲ လေးနိုင်က အမြဲပြောနေတော့ သူ မခံမရပ်နိုင်ဘဲ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

လေးနိုင်ရဲ့ မျက်ခုံးထူထူထဲထဲတွေ တွန့်ကုပ်သွားရင်း -

"ကိုယ့်ထက် တစ်ရက်၊ တစ်မနက် တစ်နာရီကြီးတဲ့သူကို ရိုသေလေးစားရမယ် သား၊ ထက်မြက်က သားရဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်လို့ စိတ်က သတ်မှတ်

ထားရမယ်"

လေးနိုင်ရဲ့ ဆုံးမစကားတွေကို ပြန်ချေပနေရင် ဆုံးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်တာမို့ သူ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

ထက်မြက်နှင့် သူ့ကို လေးနိုင်က သားအရင်းတွေလို ချစ်တာကိုတော့ သူ သိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝနဲ့ နေနေပေမယ့် ထက်မြက်သူနှင့် မင်းဂုဏ်ရှိန်ဆိုတဲ့ တူနှစ်ယောက်ကို လေးနိုင်က စောင့်ရှောက် မွေးစားခဲ့သည်လေ။

သူနဲ့ထက်မြက်က ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတွေ တော်စပ်တယ်ဆိုပေမယ့် တကယ်ဆို သွေးဝေးကြတာကို သူသိထားပါသည်။

သူနှင့်လေးနိုင်ကမှ တကယ့်သွေးသားရင်းချာတွေ။

ထက်မြက်က လေးနိုင်ရဲ့ မွေးစားညီမက မွေးတဲ့သားဆိုတော့ သွေးဝေးတယ်လေ။

ဒါပေမဲ့ လေးနိုင်က ထက်မြက်ကို သိပ်အရေးပေးလွန်းတော့ သူမကျေနပ်တာတော့ အမှန်။

"မင်းဂုဏ်ရှိန်"

လေးနိုင် အသံခပ်မာမာခေါ်သံကြောင့် သူ့အတွေးတွေ လွင့်ထွက်သွားရကာ -

"လေးနိုင် ဘာပြောချင်လို့လဲ"

လေးနိုင်က ခေါင်းကိုခါယမ်းကာ ပင့်သက်ရှိုက်ရင်း သူ့ကို စိတ်ပျက်သလို မျက်ဝန်းတွေနဲ့ ကြည့်လာသည်။

"လေးနိုင်ကတော့ အာပေါက်အောင် ဆုံးမနေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းနားထဲ မ

ရောက်ဘူး"

"လေးနိုင်ကလည်းဗျာ ... သား နားထောင်နေတာပဲဟာ"

"နားကသာ နားထောင်နေတာလေ၊ ဦးနှောက်ထဲကိုမှ မရောက်တာ"

"အာ ရောက်ပါတယ်ဗျာ၊ လေးကလည်း"

"ကဲ ... ဒါဆို ခု လေး မင်းကို ဘာမေးတာလဲ"

"အဲ ... ဘာ ဘာမေးလိုက်တာလဲ လေး၊ ဟဲ ဟဲ ... သား အတွေးလွန်သွားလို့ပါ"

သူ တဟဲဟဲနှင့်ရယ်ရင်း မေးလိုက်သည်။

လေးနိုင်ကတော့ သူ့ကိုကြည့်ရင်း စိတ်ပျက်နေပုံရသည်။

အင်းလေ ... သူကလည်း သူပါပဲ။

လေးနိုင် ဆုံးမနေတာကို အလေးမထားသလို ဖြစ်သွားတာကိုး။

"ကဲ ... သွား၊ အဝတ်အစားလဲပြီး ရေချိုးတော့၊ ပြီးရင် ထမင်းစားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ခေါင်းညိတ်ကာ စားပွဲပေါ်တင်ထားသော I-Phone 5 လေးနှင့် ကားသေ့ကိုယူကာ အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

လေးနိုင်တစ်ယောက်တော့ သူ့ကိုကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချနေမည်ထင်သည်။

ဟူး ...

လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်မိသည်။

သံယောဇဉ် မထားချင်တာမို့ တစ်ယောက်တည်း နေဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် မိဘမဲ့တူလေးတွေနှင့် ပတ်သက်လာတော့ သူ့ဆန္ဒတွေ ပျက်ရပြန်သည်။

သူ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲ မင်းဂုဏ်ရှိန်ရဲ့အဖေ ဆုံးပါးသွားတော့ ဂုဏ်လေးခမျာ တွယ်ရာမဲ့ဘဝ ရောက်ခဲ့သည်။ အမေက ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆုံးသွားရှာ သူမို့ ဂုဏ်လေးကို စာနာသနားမိကာ သူမွေးစားခဲ့တော့ ငါးနှစ်သားအရွယ် သာ ရှိသေးသည်။

ဂုဏ်လေးကို သူ့သားအရင်းတစ်ယောက်လို ပြုစုစောင့်ရှောက် ပေးခဲ့ သည်။ ငါးနှစ်သားအရွယ်ကတည်းက အတူနေလာတာမို့ သံယောဇဉ်လည်း တွယ်မိ၏။

ဒါပေမဲ့ နောက်ထပ် သံယောဇဉ်တစ်ခုက သူ့ကို လာနွယ်ပြန်သည်။

သူကတော့ ထက်မြက်သူ။

ထက်မြက်ရဲ့မျက်နှာကို စမြင်လိုက်ကတည်းက သူ သတိရလိုက်မိတာ ထင်ရှားရဲ့မျက်နှာ။

အဖေတူသားထက်မြက်ကတော့ ဂုဏ်လေးထက် ကံကောင်းရှာပါသေး သည်။

ထက်မြက်က မိဘနှစ်ပါးနှင့် ကိုးတန်းကျောင်းသားအရွယ်အထိ နေထိုင် ခဲ့ရသေးသည်။ ထက်မြက် ကိုးတန်းစာမေးပွဲ ဖြေပြီးစမှာပဲ ထင်ရှားတို့ လင်မယား ကား Accident နှင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။

တစ်ယောက်တည်းသော ဆွေမျိုးရင်းချာလို့ သတ်မှတ်လို့ရသော သူ့ဆီကို ပဲ တာဝန်တွေက ကျလာသည်။

ထက်မြက်ကို သူကပဲ တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ရှေ့နေကြီးက မေတ္တာရပ်ခံလာသည်။

"သူ့မိဘတွေ ဆုံးပါးသွားပြီဆိုတော့ ထက်မြက်သူကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ကြားက ကျွန်တော်ကပဲ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ် ဦးနိုင်မင်းခန့်ရယ်၊ ထက်မြက်

ရဲ့မိဘတွေက သူ့အတွက် အမွေတွေကို အသက် နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်ပြည့်မှ လွှဲပေးဖို့ စီစဉ်ထားခဲ့တယ်လေ၊ အဲဒီကာလ မရောက်ခင်အထိတော့ စောင့်ရှောက်ပေးပါဗျာ"

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထင်ရှားရဲ့သွေးသားဆိုတဲ့ အသိတစ်ခုတည်းနှင့် သူ လက်ခံပေးခဲ့သည်။

ထက်မြက်က လိမ္မာပြီး နာမည်နှင့်လိုက်အောင် ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိသည်။ နည်းပညာတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရပြီး သင်တန်းတွေတက်ကာ လက်မှတ်တွေစုနေသည်။

အချိန်တန်လို့ မိဘအမွေကို သူ့အတွေ့အကြုံနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု လုပ်မည်ဆိုတာ ထက်မြက်၏ ရည်ရွယ်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ခက်နေတာက မင်းဂုဏ်ရှိန်ပဲ ဖြစ်သည်။ ပညာရေးမှာလည်း ရိုးရိုးဘွဲ့တစ်ခုသာ ပိုင်ဆိုင်ပြီး ထက်မြက်တတ်သမျှ သင်တန်းတွေကို လိုက်တက်ကာ ဘယ်တော့မှလည်း ပြီးဆုံးအောင်မတက်ပေ။

ယောက်ျားလေးတန်မဲ့ အလှအပ အလွန်ကြိုက်ကာ အခုလည်း Model သင်တန်း တက်နေပြန်သည်။

ဂုဏ်လေးက မိန်းမချော ချောတာမို့ သူငယ်ချင်းမက ရည်းစားမကျဆိုသည့် ကောင်မလေးတွေလည်း ဒုန့်ဒေး။

စာရိတ္တမကောင်းသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ယောက်နှင့် ငြိသွားမှာကိုလည်း သူ့မှာ စိုးရိမ်နေရသည်။

"လေးနိုင် ... ထမင်းစားရအောင်လေ၊ ကြီးခင် ထမင်းပိုင်း ပြင်ထားပြီ"

သူ့အနားရောက်လာကာ ပြောသော ထက်မြက်၏ အသံကြောင့် သူ့အတွေးစတွေ ပြတ်တောက်သွားသည်။

"သြော် အေး ... စားမယ်လေ၊ ဂုဏ်လေးရော ရေချိုးပြီးပြီလား"

"စောစောက ရေချိုးခန်းထဲက ထွက်လာတာတော့ တွေ့တယ် လေးနိုင်"

"အေး ... ဒါဆို လေးနိုင်သွားခေါ်ပြီး လာခဲ့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ လေးနိုင်"

ခေါင်းညိတ်ကာ ထွက်သွားသော ထက်မြက်၏ ကျောပြင်ကို ငေးနေ
မိသည်။

ရှုပ်လက်တိုတွေနှင့် ပုဆိုးသာဝတ်တတ်သော ထက်မြက်၏ အသွင်က
အေးချမ်းလှသည်။

ဂုဏ်လေးသာ ထက်မြက်လောက်လိမ္မာရင် ဘယ်လောက်များ ကောင်း
လိုက်မလဲ။

*****

အခန်း (၂)

××× မင်းရှိသည်ဖြစ်စေ ××× မင်းမရှိသည်ဖြစ်စေ ××× ဒါဟာ ငါ့ရဲ့
တရား ×××

ဧည့်ခန်းထဲမှာ ဂျာနယ်ကိုယ်စီ ဖတ်နေကြစဉ် သူ့ဖုန်းလေးက မြည်လာ
သည်။ သူ့ဖုန်းက ထက်မြက်ထိုင်နေသော နေရာနှင့် နီးနေတာမို့ သူ တမင်မ
ကိုင်ဘဲ ဂျာနယ်ကို ဆက်ဖတ်နေလိုက်သည်။

ဖုန်း Tone က အဆက်မပြတ် မြည်နေတာမို့ ထက်မြက်က သူ့ကိုကြည့်
ကာ -

"ဂုဏ် ... မင်း မကိုင်ချင်ရင် ပိတ်လိုက်လေ"

"မင်းနဲ့ နီးနေတာပဲ၊ မင်းကိုင်လိုက်ပေါ့"

ထက်မြက်က ခေါင်းညိတ်ရင်း -

"OK ... ငါ ကိုင်လိုက်မယ်"

ပြောပြီး ထက်မြက်က ဖုန်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။

"ဟယ်လို"

"..."

"မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်က သူ့အစ်ကိုပါ"

ဟွန်း ... တစ်လပဲ ကြီးတာကိုများ အစ်ကို ဖြစ်ချင်သေးတယ်။

"..."

"ခဏနော်"

"ရော့ ... မင်းနဲ့ပြောချင်တာတဲ့"

ဖုန်းနံပါတ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ နဒီ့ဆီက။

"အေး ... ပြော နဒီ"

"..."

"ငါ မအားဘူးကွ၊ တကယ်"

"..."

"Show လျှောက်ရမှာလေ၊ ဟုတ်တယ် Sunday"

"..."

"ကြည့်ချင်ရင် လာကြည့်ပေါ့ကွာ"

"..."

"အိုကေ အိုကေ"

ဖုန်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဂျာနယ်ကိုယူကာ သူ့အခန်းထဲသို့ သွားရန် ထအရပ်

-

"ဂုဏ် ... စောစောက ဖုန်းဆက်တာ ယွန်းနဒီချိုဆိုတဲ့ တစ်ယောက်လား"

"အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ မင်း ဆက်တွဲနေတုန်းလား"

အဲဒီလို လေသံတွေကိုပဲ သူ သဘောမကျတာ။ တကယ်ဆို အသက်ချင်းက ဘာမှကွာတာမဟုတ်ဘဲ သူ့ကိုယ်သူ အစ်ကိုကြီးစတိုင်နဲ့ ဝင်ဝင်ပြောတတ်တာ။

"ဘာလို့မေးတာလဲ၊ အဲဒါ ငါ့ Personal လေ"

သူ့လေသံ မာဆတ်ဆတ်ကြောင့် ထက်မြက် မျက်နှာပျက်သွားတာကို ချက်ချင်းပြန်ပြင်ကာ -

"ငါက ယောက်ျားတန်မဲ့ ဝင်စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူး ဂုဏ်၊ အဲဒီကောင်မလေးက ငလည်မလေး၊ စာရိတ္တက ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါက မင်းအတွက် စိုးရိမ်လို့"

"ငါ့အတွက် မင်းက စိုးရိမ်တယ် ... ဟုတ်လား"

ပခုံးတွန့်ကာပြောသော သူ့အသွင်က မထိထရီနှင့် လှောင်ပြောင်လိုသော အမူအရာနှင့်ဖြစ်သည်။

ထက်မြက်က သူ့ကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းကို ခါယမ်းနေတာမို့ သု စုတ်တစ်ချက်သတ်ကာ -

"ထက်မြက် ... မင်းနဲ့ငါက အသက်ကွာတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ နေရာတကာ ဆရာကြီးအထာ လာမသွင်းနဲ့"

"ဒီသဘော မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းနဲ့ငါက ညီအစ်ကိုတွေလေ၊ အကျင့်ပျက် မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် မင်း နစ်နာမှာစိုးလို့ပါကွာ"

လာပြန်ပြီ ဒီစကား။

ကိုယ့်ကို အရိပ်လိုကြည့်ပြီး လိုက်ပြောနေတာကိုပဲ ဒေါသဖြစ်နေတာလေ။

ထက်မြက်က ဆရာကြီးအထာနှင့် ပြောတော့ လေးနိုင်ကပါ ထက်မြက်ဘက်က ဝင်ပြောတတ်ပြန်သည်။

အားလုံးရဲ့အမြင်မှာ သူကပဲ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲနေတဲ့ လူကြီးကိုဖြစ်လို့။ သူ့မှာ အသိတရားရှိတယ် ဆိုတာကိုတောင် သိကြရဲ့လားမသိ။

မျက်စိဒေါက်ထောက်ပြီး ကြည့်နေရင်တော့ အပြစ်ပဲ မြင်နေတော့မှာပေါ့။

"အခု မင်းတွဲနေတဲ့ ယွန်းနဒီချိုဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ငပွေလေးနော်၊ ငါ

တို့သင်တန်းက ဘဲတစ်ပွဲနဲ့လည်း တွဲနေသေးတယ်"

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ကျွတ်ခနဲ စုတ်တစ်ချက်သပ်ရင်း ထက်မြက်ကို ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်ကာ -

"နေစမ်းပါဦး ... မင်းက ဘာလို့ အဲဒါတွေ ငါ့လာပြောနေရတာလဲ၊ ငါ့ဘက်က မင်းပြောတဲ့ကိစ္စတွေ လုံးဝ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ငါက ယောက်ျားလေး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နစ်နာစရာအကြောင်း မရှိဘူး၊ အခု နဒီနဲ့ကလည်း အပျော်သဘောလောက်ပါပဲ"

"အပျော်လို့မှ တွေးထားရင်လည်း မတွဲတာ အကောင်းဆုံးပေါ့ကွာ၊ ယောက်ျားလေးမို့ နစ်နာစရာ မရှိဘူးဆိုပေမယ့် ယောက်ျားလေးမှာလည်း သူ့သိက္ခာနဲ့သူတော့ ရှိတာပဲ"

"ဟွန်း ... အဲဒီသိက္ခာမျိုး ငါ့မှာ ပါမလာဘူးလို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပေါ့ကွာ"

ယတိပြတ်ပြောပြီး သူလှည့်ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။

ဒေါသနှင့်ပေါင်းစပ်ပြီး အလိုမကျမှုတွေ ရင်ထဲတွင် ပြည့်ကျပ်နေတာတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။

ဒါတွေအားလုံးရဲ့ အဓိက တရားခံဟာ ထက်မြက်ပဲ။

ရင်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ထက်မြက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အလိုမကျစိတ်တွေ ဝင်နေမိတာကပဲ သူ့ရဲ့အမှား ဖြစ်နေပြီလားမသိ။

လေးနိုင်ကတော့ ထက်မြက်ကို သူ့ထက် အထင်ကြီး အားကိုးနေတာကိုတော့ သူမကျေနပ်ပါ။

ဘာပဲပြောပြော၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် ထက်မြက်နှင့်ပဲ နှိုင်းယှဉ်နေတာက ခံရခက်စရာကြီး ဖြစ်နေသည်။

ဒါကြောင့်လည်း သူက လေးနိုင်နှင့်ထက်မြက်တို့ မကြိုက်မနှစ်သက်တာတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု တမင်လုပ်ပြနေမိတာပဲ ဖြစ်သည်။

ခပ်ကဲကဲ ကောင်မလေးတွေနှင့် တွဲတာကို လေးနိုင်မကြိုက်မှန်း သိတာမို့ တမင်တွဲပြမိသည်။ ထက်မြက်က တားမြစ်ဆုံးမတော့ ပိုအရွံ့တိုက်မိသည်။

အခုလည်း နဒီနှင့်ကိစ္စမှာ ထက်မြက်က အကဲပိုစွာ တားမြစ်နေတော့ သူ့ဘက်က ဂရုမစိုက်သလို အထာနှင့် ဆက်ပြီး တွဲပြဖို့ပဲ ရှိတော့သည်။

ယွန်းနဒီချိုဆိုတာ ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ ဆိုတာ သူသိပါသည်။

ရုပ်ရည်လေး ချောမောတာကလွဲလို့ ဘာအရည်အချင်းမှ မရှိသော ကောင်မလေး။

ယောက်ျားလေးတွေဆီက သူမ မလိုချင်တာ ရမည်ဆိုလျှင် သူမဘက်က ဘယ်အရာမဆို ပြန်ပေးဆပ်ဖို့ ဝန်မလေးသော စာရိတ္တပျက် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို သူ့လိုလူမျိုးက တန်ဖိုးထား တိုးစားမည်တဲ့လား။

လေးနိုင်နှင့်ထက်မြက်တို့ မကြိုက်မှန်းသိလို့ တမင် ပတ်သက်ပြနေတာပဲ ဖြစ်သည်။ ဒီထက်ပိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ဘာတစ်ခုမှမရှိတာ ကိုယ်တိုင်ပဲသိသည်။

သူ့ဘေးနားမှာ အရိပ်လိုရှိနေတတ်တဲ့ ကောင်မလေးတွေထဲက ယွန်းနဒီချိုဆိုတာ သဲပွင့်လေးတစ်ပွင့်သာသာပါပဲ။

အလိုမရှိတဲ့အခါ ခါထုတ်ပစ်လိုက်ရုံပဲလေ။

အခုချိန်မှာတော့ ဒီသဲပွင့်လေးတစ်ပွင့်က ထက်မြက်တို့၊ လေးနိုင်တို့ အမြင်အာရုံထဲမှာ ရှိနေဖို့တော့ လိုအပ်သေးသည်။

*****

အခန်း (၃)

"ဟေ့ကောင် ... ဒါက ဘယ်လဲ၊ တစ်နေ့ကုန်တစ်နေ့ခန်း လျှောက်သွားနေ ပြီး အိမ်ကိုကပ်တယ်မရှိဘူး"

အိမ်ထဲမှအထွက် ခြံထဲတွင် လမ်းလျှောက်နေသော လေးနိုင်နှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့တာမို့ လေးနိုင်က သူ့ကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်ရင်း မေးလာ သည်။

"လမ်းထိပ်မှာ စာအုပ်ငှားမလို့"

"မနေ့ကပဲ ထက်မြက်ငှားထားတဲ့စာအုပ်တွေ အများကြီးရှိတယ် မဟုတ် လား"

"အာ ... လေးနိုင်ကလည်း ထက်မြက်ငှားလာတဲ့ စာအုပ်တွေက စီးပွားရေးလမ်းညွှန် အောင်မြင်မှုလမ်းညွှန် အဲဒီစာအုပ်တွေချည်းပဲ၊ သားက အဲဒီစာအုပ်တွေမှ မကြိုက်တာ၊ သားက အချစ်လည်းပါ ဗဟုသုတလည်း ရ တဲ့ ဇာတ်လမ်းခပ်မိုက်မိုက်တွေ ရေးတတ်တဲ့ မင်းတခေတ်တို့ သိုးဆောင်း တို့ရဲ့ စာအုပ်တွေကိုပဲ ကြိုက်တာ"

"မကြာနဲ့ဦး၊ ထမင်းအတူ စားမယ်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုလည်း ရောက်မ သွားနဲ့ဦးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ လေးနိုင်ရ"

ခေါင်းညိတ်ပြီးပြပြီး စက်ဘီးစီးကာ ထွက်လာသော သူ့ကို လေးနိုင် ငေး ကြည့်နေမည်ဆိုတာကို သူသိပါသည်။

လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်တော့ နဒီ
တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူက စက်ဘီးရပ်ပြီး နဒီရှေ့ကခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ -

"ဘယ်သူ့ကိုစောင့်နေတာလဲ နဒီ"

ဟုမေးရင်း လက်ဖက်ရည်ကျဆိမ့်တစ်ခွက် မှာလိုက်သည်။

"နင်က ဒီအချိန် ဒီဆိုင်မှာစောင့်နေလို့ တစ်နေ့ကပဲ ပြောထားတယ်လေ"

"Sorry ပဲ နဒီရာ ... ငါ တကယ်မေ့သွားတယ်၊ အိမ်မှာ လေးနိုင်နဲ့
ထက်မြက်က ငါ့ကို အချိန်ပြည့်ရစ်နေတာကွ၊ စောင့်နေတာ ကြာပြီလား၊
ခဏနော် ... ငါ ဟိုဘက်ဆိုင်က စာအုပ်ငှားလိုက်ဦးမယ်"

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့် တွဲလျက်ဖွင့်ထားသော စာအုပ်ဆိုင်မှ မင်းတ
ခေတ်၏ စာအုပ်အသစ်ကို ငှားကာ နဒီထံ ပြန်လျှောက်လာခဲ့လိုက်သည်။

နဒီက အလိုမကျသော မျက်နှာလေးနှင့် သူ့ကို ခပ်ငေးငေးလေး စိုက်
ကြည့်ရင်း -

"ငါနဲ့ စကားပြောဖို့ နင့်မှာ အချိန်ရော ရရဲ့လား"

"အကြာကြီးတော့ မရဘူးကွ၊ လေးနိုင်က ထမင်းစား စောင့်နေမှာ"

"အာကွာ ... ငါ့မှာတော့ နင့်ကိုတွေ့ရဖို့ အကြာကြီးပဲ စောင့်နေလိုက်ရတာ
နင် အရမ်း ရက်စက်တာပဲ"

"တောင်းပန်တယ်ကွာ နော်၊ ငါ စာအုပ်ငှားဖို့ဆိုပြီး ထွက်ခဲ့တာမို့ ပြန်မှ
ဖြစ်မယ်ကွ"

"နင် Show လျှောက်တဲ့နေ့က ငါ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လာအားပေးတယ်
လေ၊ နင်က ဘာလို့ ငါ့ကို လာမနှုတ်ဆက်ရတာလဲ"

"ဪ ... ဒါက ဒီအလုပ်ကို အဖွဲ့အစည်းနဲ့လုပ်တာလေ၊ အပြင်ကို လုံးဝ

ထွက်မရလို့ပါကွာ"

"ဟိုရက်တွေကလည်း နင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်တာ ဖုန်းက ပိတ်ထားရတာနဲ့ မအားရတာနဲ့၊ အိမ်ကို ဆက်တော့လည်း နင့်အစ်ကိုနဲ့ တိုးတယ်"

"ထက်မြက်ကို ပြောတာလား၊ အဲဒါ ငါ့အစ်ကိုမဟုတ်ဘူး၊ လေးနိုင်ရဲ့ မွေးစားတူတစ်ယောက်ပါ"

"ဟုတ်လား ... လေသံကတော့ မိုးပေါ်ကပဲနော်၊ မာထန်နေတာပဲ၊ ငါ့ကို မကြည်တဲ့အသံနဲ့"

သူက ဟက်ခနဲ ရယ်လိုက်ကာ -

"သူကတော့ အဲလိုပဲလေ၊ ငါလည်း အဲဒီရက်တွေက မအားဘူးကွ၊ အလုပ်ရှုပ်နေတာ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ဆီကိုတော့ ဖုန်းမဆက်ရင်တောင် Message လေးတော့ ပို့သင့်တာပေါ့"

နဒီက မကျေမနပ်ပုံစံလေးနှင့် ပြောသည်။

"ဂုဏ်"

"ဟင် ... ဘာလဲ"

"ငါ့အတွက် နင် တစ်ခုခုတော့ ပြန်လျော်ကြေးပေးရမယ်နော်"

သူ့မျက်နှာကို စူးစူးနစ်နစ်လေး စိုက်ကြည့်လာကာ နဒီက ဆိုလာတော့ သူက ပခုံးလေးတွန့်ကာ ပြုံးလိုက်မိသည်။

"ငါက နင့်ကို လျော်ကြေးပေးရမယ် ... ဟုတ်လား၊ ဘာပေးရမလဲ"

"အင်း ... နင်နဲ့အတူ Shopping ထွက်ချင်တယ်၊ ငါ ဝယ်သမျှကို ရှင်းပေးရမယ်"

ဒါပဲလေ။ နဒီဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့အကျင့်က ရသမျှ အပိုင်ချိုင်ဖို့ ကြိုးစားတတ်တာ သူမ အကျင့်ပဲ။

မျက်နှာ နုနုဖပ်ဖပ်လေးနှင့် ယောက်ျားအများကို ဆွဲဆောင်ပြီး လိုချင်တာ ရအောင် ဖြားယောင်းတတ်တာ။

"ဂုဏ်"

"ဟင်"

ခေါ်သံနှင့်အတူ သူတို့စားပွဲနား လာရပ်သော ထက်မြက်ကို သူ မော့ကြည့် မိသလို နဒီကလည်း စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

"လေးနိုင်က မင်းကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်"

"အေး ... ငါ ခဏနေရင် လာခဲ့မယ်၊ ဒီမှာ စကားမပြတ်သေးလို့"

ထက်မြက်၏မျက်ဝန်းတွေက နဒီ့ကို အကဲခတ်နေသည်။ နဒီ့ရှေ့လာ ပြီး ဆရာကြီးအထာ လာလုပ်နေတာမျိုးတော့ သူလက်မခံနိုင်တာ အမှန်။

"သွားတော့လေ၊ ငါ လာခဲ့မယ်"

ထက်မြက်က ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ ရပ်နေဆဲပေမယ့် သူကတော့ တမင်ထိုင်ဖို့ မခေါ်ဘဲ နေလိုက်သည်။ နဒီကတော့ တိတ်ဆိတ်စွာပဲ ဟို ကြည့် ဒီကြည့်ရင်း အကဲခတ်လို့နေသည်။

"ဪ နဒီ ... နင် မနက်ဖြန်အားရဲလား"

"အားတယ်လေ၊ ဘာလို့လဲ"

"နင် Shopping ထွက်ချင်တယ်ဆို၊ မနက်ဖြန်သွားရအောင်လေ"

ထက်မြက်ရှေ့မှောက်မှာမို့ သူ စိတ်ထဲရောက်လာသော အစီအစဉ်ကို ရေးဆွဲလိုက်မိသည်။ နဒီ့မျက်နှာ ချက်ချင်း ဝင်းပသွားကာ -

"တကယ်ပြောတာလား ဂုဏ်၊ နင်က အရမ်းချစ်စရာကောင်းတာပဲ၊ ငါ ဘယ်က စောင့်နေရမလဲ၊ ဘယ်အချိန်လဲ"

ငမ်းငမ်းတက် အမူအရာတွေနှင့် သရုပ်ပျက်နေသော နဒီကို စိတ်ထဲမှာ အထင်သေးနေပေမယ့် မျက်နှာပေါ်မှာတော့ အချို့ဆုံး အပြုံးကို တပ်ဆင် ထားရင်း -

"ဒီကပဲ စောင့်လေ၊ ငါ ဝင်ခေါ်မယ်"

သူတို့ပြောနေကြတာကို ကြည့်ရင်း မတ်တတ်ရပ်နေသည့် ထက်မြက်ကို တော့ သူရော နဒီပါ ဥပေက္ခာပြုထားကြသည်။

"ဂုဏ် ငါပြန်မယ်"

"အေး ... ပြန်လေ၊ ဒီမှာ ငါတို့စကားပြောလို့ မဝသေးလို့"

သူ အရွဲ့တိုက်ပြောလိုက်တာမှန်း ထက်မြက်ကတော့ သိနိုင်ပေမယ့် နဒီက တော့ ကျေနပ်ပီတိအပြုံးတွေဝေလျက် သူ့ကို ငေးမောကြည့်နေခဲ့သည်။

ထက်မြက် ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်သွားတာကို သူ ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးရင်း ကြည့်နေ စဉ် -

"ဂုဏ် မနက်ဖြန် အသေအချာနော်၊ ငါ တကယ် စောင့်နေမှာ"

"အရေးထဲ သူက တစ်မျိုး"

သူက ပြီးပြီးရော ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ထိုင်ခုံမှ ထရပ်လိုက်သည်။

"ဟယ် ... ပြန်တော့မှာလား ဂုဏ်၊ စကားပြောလို့ မဝသေးဘူးဆို"

နဒီနဲ့တော့ ခက်ပြီ။

အထူအပါး အရိပ်အကဲလည်း နားမလည်ပါလား။

"ဘာမှပြောစရာမှ မရှိတော့တာပဲကွာ၊ ပြန်မှဖြစ်မယ်၊ ထက်မြက်က အိမ်

ရောက်ရင် လေးနိုင်ကိုဖွတော့မှာ သေချာတယ်၊ ပြန်မှကို ဖြစ်တော့မှာ"

"အင်း ... ဒါဆို မနက်ဖြန် ငါ စောင့်နေမယ်လေ"

သူ ပြီးပြီးရော ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ အိမ်မှာတော့ လေးနိုင်ကို ထက်မြက် ဘာတွေ ပြန်ပြီး တိုင်ကြားနေသည်မသိ။

သူ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ လေးနိုင် ရှိမနေပါ။ အိမ်အကူ ကြီးခင်ကို မေး ကြည့်တော့ အလုပ်ကိစ္စကြောင့် အပြင်ထွက်သွားသည်ဟု ပြောသည်။

ထက်မြက်ကတော့ ဧည့်ခန်းထဲတွင် စာအုပ်ဖတ်နေသည်။ သူက ထမင်း အရင်စားကာ ပြီးမှ ငှားလာသောစာအုပ်ကို ယူပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် စာအုပ်နှင့်မျက်နှာ မခွာတတ်သော ထက်မြက်ကို လေးနိုင်ကတော့ အထင်ကြီး သဘောကျနေမှာ သေချာသည်။

သူကတော့ ဘယ်တော့မှ အထင်ကြီး လာလိမ့်မည်မဟုတ်။

*****